

פני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת מְקַץ - שְׁבוּעִים בְּקוֹנְסֶפְצְיָה

"וְהֵם לֹא הִפְרָהוּ"

(בראשית מב, ח)

לעסוק כי אם בחקירות נוקבות אודות אחיהם האבוד. כל זאת לא הדליק במוחם נורה אדומה.

זה לא נגמר בחקירה ראשונה. המשנה למלך ציווה לעצור את שמעון. בנו של יוסף, שהיה רך בשנים, כבל אותו בשלשלאות במכה אחת. שמעון אמר: "מכה זו של בית אבא היא". האחים עדיין לא העלו במחשבתם כי אולי יש קשר.

לאחר מכן, הכסף מושב באמתחותיהם. הם שבים עם בנימין למצרים ומקבלים הזמנה מפתיעה- לסעוד עימו בבית. בקיאותו בהלכות שחיטה וגיד הנשה. "ניחוש" מדוייק של סדר לידתם של האחים.

התעניינות מוזרה בשלומם של אביהם הזקן. כל התהיות האלו לא הביאו אותם למסקנה ברורה שהשליט הוא יוסף אחיהם. כיצד זה יתכן?

מילה אחת בלועזית: "קוֹנְסֶפְצְיָה". מילה שתרגומה העברי - גישה או השקפה בחיים בכלל, או בתחום מסוים.

בעל הטורים בפירושו על הפסוק "וְהֵם לֹא הִפְרָהוּ" (בראשית מב, ח) מתמצת במשפט אחד את פיתרון החידה הגדולה: "לא הכירוהו כלל- שלא העלו בדעתם שיגיע יוסף למעלה כזו".

אחי יוסף היו מקובעים בתוך ההנחה, שלא יתכן כלל שיוסף יגיע להיות משנה למלך מצרים.

אחד הדברים המדהימים בפרשה הוא העובדה שאחי יוסף לא זיהו את המשנה למלך מצרים כאחיהם יוסף. כיצד לא העלו אחי יוסף את ההשערה- גם אם היא רחוקה מהסתברות- כי אולי האיש, הניצב בפניהם ו'ממרר' את חייהם, הוא אחיהם האבוד?

אומנם חלפו מאז עשרים-ושתיים שנים. מעשה המכירה לא נשכח. די היה להם לראות את יעקב אביהם כדי להיזכר בהעדרו של יוסף. הזמן שחלף לא ריפא את הצער והיגון העמוק בו יעקב אביהם שרוי.

כאשר רעב פקד את ארץ כנען, עשרת האחים נשלחו למצרים לקנות אוכל. הם החליטו לנצל את ההזדמנות שנקרתה לידם, כדי לנסות ולאתר את יוסף. ההנחה שלהם היתה כי הישמעאלים שהיו בדרכם למצרים מכרו אותו שם לעבד. יש סיכוי כי יוכלו לגלות אותו.

עשרה שעריים היו בכניסה למצרים. כל אחד מהאחים נכנס דרך שער אחר. כבר עם כניסתם למדינה הם פתחו בחיפושים, כדי לנסות ולמצוא את יוסף העבד ולפדותו בעד כל הון שבעולם.

הם ידעו היטב כי יוסף בן השלושים ותשע אינו דומה לנער הצעיר בן השבע עשרה אותו מכרו. עם כל זאת, הם קיוו שיוכלו לזהות את תווי הפנים המוכרות, כדי להשיבו אל אביו.

האחים הסתובבו בעיר במשך שלושה ימים, עד שאותרו על ידי שליחי יוסף שלקחו אותם להתייצב לפני המשנה למלך.

חקירותיו הצולבות לגבי הצעדים שהם התכוונו לנקוט אם היו מוצאים את אחיהם, לא עוררו בהם כל תהיה ומחשבה מיהו אותו שליט מצרי.

מתוך כל אלפי האנשים המגיעים למצרים לרכוש אוכל, לא מצא השליט המצרי במה

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן רחל רחל ברכה בת פדילה דליה רותית בת סבריה קסנב בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעמה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

צמני לבנה

7"י	כניסת לבנה 3צאת לבנה	יציאת מנח
17:47	17:16	16:04
17:42	17:12	16:20
17:41	17:12	16:19
17:46	17:16	16:24

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן אריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פננסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה – צום עשרה בטבת

מה הן ההלכות של צום עשרה בטבת?

שאלה: **?**

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א:

תשובה: **!**

בעשרה בטבת התחיל מלך בבל לצור על ירושלים כדי להחריב אותה. לכן, אנחנו מתענים ביום זה, כדי להכניע את ליבנו ולחזור בתשובה שלימה. אנחנו מתחננים לפני בורא עולם, שירחם עלינו וישב לגאול אותנו גאולה עולמית. הצום מתחיל בעלות השחר ומסתיים בצאת הכוכבים. השנה אנחנו נסיים את הצום בקידוש של הערב. מכיוון שהשנה צום עשרה בטבת יחול ביום שישי, ערב שבת. הרווח הוא כפול, מצד אחד הצום בא לעורר אותנו לשוב אל ה' - כלומר לחזור בתשובה. ומצד שני, כך ניכנס בתיאבון לסעודת שבת.

בתי-כנסת רבים נוהגים להקדים את תפילת מנחה, כדי שיהיה ניתן להספיק לסיים את התפילה לפני השקיעה והכוהנים נושאים את כפיהם. אם מתפללים מנחה גדולה (לפני פלג המנחה), הכוהנים לא ישאו את כפיהם.

הכול חייבים להתענות ביום עשירי בטבת, ופורץ גדר ישכנו נחש. אבל קטנים, דהיינו בן שעדיין לא מלאו לו שלוש-עשרה שנים ויום אחד, ובת שלא מלאו לה שתיים-עשרה שנים ויום אחד, **פטורים לגמרי מן התענית**. הם אינם צריכים להתענות אפילו כמה שעות. אפילו אם יש בהם דעת להתאבל על חורבן ירושלים, כל שלא הגיעו למצוות, הרי הם פטורים מתענית זו. אפילו אם הם רוצים להחמיר על עצמם ולהתענות - יש למחות בידם, שלא יעשו כן.

מעוברות ומניקות פטורות מלהתענות בעשרה בטבת. לעניין זה נקראת מעוברת אישה שניכר עובריה, כלומר שעברו שלושה חודשים מתחילת הריונה. אם היא סובלת ממיחושים והקאות פטורה מתענית זו, גם לפני שעברו שלושה חודשים מתחילת הריונה, ובפרט אם כבר עברו ארבעים יום מתחילת הריונה.

מעיקר הדין, מינקת היא אישה בתוך עשרים וארבעה חודשים מהזמן שילדה. במשך הזמן הזה היא חלשה מאוד, ועדיין לא שבה לאיתנה. מכל מקום, אישה שיודעת, שיש בכוחה להתענות בקלות, נכון שתחמיר על עצמה להתענות, והכול לפי הרגשתה.

חולים פטורים מן הצום. אדם חלש או זקן מאוד שמצטער בצום, וחושש, שאם יתענה, יחלש ויחלה - פטור מהצום. חולה שהתרפא, אבל עדיין מרגיש חולשה, וחושש, שאם יתענה שוב יהיה חולה - פטור מהצום.

אם בטעות בירך על מאכל ולפני שהכניס אותו לפיו נזכר, שהיום צום, יטעם מעט, כדי שברכתו לא תהיה ברכה לבטלה. אחר כך חייב להמשיך לצום, אבל לא יאמר בתפילת העמידה 'עננו' ולא צריך להתענות ביום אחר במקום הצום ששבר.

אישה שהצום קשה לה, יכולה לקדש לעצמה מיד בצאת הכוכבים. אבל היא צריכה לאכול מעט מזונות או לשתות רביעית מיץ ענבים כדי שיחשב קידוש במקום סעודה. כשבעלה ישוב מבית-הכנסת, יקדש.

ראוי להדליק נר נשמה לעילוי נשמת הנרצחים בשואה הי"ד.

מאת בורא עולם

להלן סיפור, המעובד מתוך 'ישועות מלכו' ויש בו כדי להזכירנו כי הכול מאת בורא עולם. כשהיה האדמו"ר רבי משה יהושע הגר מויז'ניץ (האדמו"ר החמישי מויז'ניץ ונשיא מועצת גדולי התורה של אגודת ישראל, בעל ה'ישועות משה') זצ"ל באנטוורפן, אנשים רבים הגיעו לשחר את פניו.

כדרכו, התעניין אצל כל אחד היכן בניו לומדים. כמה אנשים הודו, ששלחו את בניהם ללמוד באוניברסיטאות, כדי שתהיה להם פרנסה, ויהיו עשירים. כעבור מספר שנים, האדמו"ר ביקר שוב באנטוורפן והתעניין, מה עושים כל אותם בוגרי אוניברסיטאות. סיפרו לו, שהם עובדים כעורכי דין ורואי חשבון אצל המיליונרים הכבדים, עשירי עיר היהלומים. "ואותם גברים", התעניין האדמו"ר, "מה השכלתם?" - התברר, שהם חסרי כל השכלה. לא הייתה להם אלא סייעתא דשמיא...

האדמו"ר ביקש מהרב יצחק קסירר ז"ל לארגן לו ביקור בבורסה. כשראה את תגובתו, האדמו"ר הבטיח לו, שלא יעשה לו בושות... יהלומני אנטוורפן התכנסו, והאדמו"ר שאל: "מי כאן מיליונר?". כמובן, לא היה בין השומעים, מי שהרשה לעצמו, שלא להרים את ידו... האדמו"ר המשיך והקשה: "למי יש כאן השכלה גבוהה?" איש לא הרים את ידו. "אם כן, איך אתם מסתדרים?", האדמו"ר שאל וענה: "אתם מעסיקים רואי חשבון ועורכי דין כשכירים. אם כן, אמרו אתם. מה מאחלים אתם לבניכם - שיהיו מיליונרים, או פקידים בשכר אצל העשירים?".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הרב רפאל שלמה לניאדו זצ"ל

הרב רפאל שלמה לניאדו (הראשון) זצ"ל- נולד בשנת ה'ת"ע (1709) בארם צובא שבסוריה. עוד בצעירותו ניכר, כי לגדולות נועד וראו את כישורותיו המרובים. השיב תשובות לשואלים וסייע לאביו, שהיה רבה של חאלב. רבינו היה תקיף בדעתו ולא נשא פניו לאיש. כאשר הגיעו לחאלב יהודים רבים מאירופה, לרגל מסחרם והיו עשירים גדולים וחסו בצל שגרירי ארצותיהם, רבינו סירב להרשות להם להקים קהל נפרד. רבינו אף דרש מהם לקבל עליהם את מנהגי הקהילה ותקנותיה. רבינו עמד במשא ומתן הלכתי עם גדולי ההוראה בממלכה העות'מאנית ובאיטליה.

עוד בחיי אביו רבינו היה חבר בבית דין צדק של העיר, וניהל את ענייני התורה בעיר יחד עם אביו. בשנת ת"ק"י (1749) עם פטירת אביו, התמנה לאב בית הדין וראש הרבנים בארם צובא. מכל קצווי ארם צובא פנו אליו בשאלות הלכתיות וקיבלו את מרותו. רבינו עמד בראש קהילתו במשך ארבעים וארבע שנה! ונקרא בפני בני קהילתו 'סניור חכם'. נודע בבקיאותו וחרפותו הרבה בהלכה. דן דיין אמת לאמתו את כל הבאים לפניו: עשיר ואביון, קטן וגדול, ולא חת מפני איש. נפטר ב-ז' טבת ה'תקנ"ד (1793). חי כ-84 שנים. נטמן במערת הצדיקים שלייד בית כנסת הגדול בחאלב.

אביו: ר' שמואל (רבה של חאלב). **בנו:** ר' אפרים (מח"ס 'דגל מחנה ראובן'). **מספריו:** **בית דינו של שלמה- שו"ת ילחם שלמה- חידושים על הרמב"ם יכסא שלמה- שו"ת המעלות לשלמה- דרושים.**

אם אחד פרצה מחלוקת בין שני סוחרים. אחד מהם פנה לבית-הדין, והזמין את שותפו לדין תורה. כאשר הגיע השמש לבית-הסוחר, הוא חשש, שמא יתחייב בדין. כדי להימנע מסירוב גלוי לדיינים, דבר שלא העלה כלל על דעתו, שיחד את השמש בכסף, שיאמר שלא מצא אותו בבית. השמש סבר לתומו, שהסוחר רוצה להגיע מאוחר יותר, ולכן לא עמד בניסיון והסכים לעיסקה.

כשהגיע השמש בפעם השניה להזמין את האיש לבית-הדין, התברר לו, כי הסוחר נמלט לעיר תדף הסמוכה. כאשר רבינו שמע, כי הסוחר לא נמצא בביתו, וכי הוא ברח, קרא לאנשי החברא קדישא וציווה עליהם לזכות קבר לסוחר. הם אומנם עשו כמצוותו, אבל לא הבינו מדוע עליהם לחפור קבר לאדם בריא ושלם. לפני שהספיקו לעשות את עבודתם, הגיע שליח והודיע, שהסוחר, שהיה כבר בדרכו מחוץ לעיר, הוכש על ידי נחש ומת.

בדברי ההספד שנשא הרב על הסוחר, הוא הוכיח את קהל עדתו בדברי מוסר. הרב אמר להם, שאין באפשרותו של אדם להימלט מן הדין. אם הוא מסרב לציית לבית-הדין, אפילו בסתר, הוא נענש על כך בכל חומרת הדין, ומתקיים בו הפסוק: "ופורץ גדר- ישכנו נחש". דברי הרב השאירו רושם עצום על כל הנוכחים, וגרמו לקידוש שם שמיים ברבים.

רבינו שימש חזן בימים הנוראים וגם תקע בשופר בראש השנה. לעת זקנותו הציע את בנו לשמש במקומו. לרבינו עשו מניין בביתו מכיוון שהיה קשה לו ללכת. ראש השנה הגיע ובנו התפלל ותקע. לאחר התפילה הלכו לבית הרב לברוך ב'שנה טובה'. רבינו שאל אותם: "איך היתה התפילה והתקיעות של בני?". אמרו לו, שהתפילות היו טובות, אבל התקיעות - לא כל כך.

רבינו התפלא ושאל את בנו: "מה קרה בתפילה?". הבן ענה: "אבא, בתקיעות, כשאמרתי 'ושלח את מלאכך', עמדו לידי שני מלאכים: אחד מימיני ואחד ושמאלי - ולכן טעיתי בתקיעות מרוב פחד ואימה". אביו אמר לו: "הרי אתה הזמנת אותם, ומה לך לפחד?".

שנודע שאחד מבני קהילת ארם צובא נפטר, מיהרו אנשי החברה קדישא לחצוב לו קבר בבית העלמין. בתוך כך אירעה מפולת, ונתגלה קברו של אדם שנקבר בסמוך. הם נחרדו מהפגיעה בכבוד הנפטר. להפתעתם, היה גופו שלם כביום קבורתו, וריח בשמים עלה מהקבר. אדם זה נקבר כשלושים וחמש שנים קודם לכן, ולא נודע כקדוש וצדיק. הם תמהו, וסיפרו על כן לרב העיר, הגאון ר' רפאל שלמה לניאדו זצ"ל. הצדיק תמה, מכיוון שגם הוא הכיר את המנוח.

מדובר היה באדם פשוט, מוכר כפתורים ותופר לולאות. הצדיק לא ידע, במה זכה. בלילה, הנפטר בא אליו בחלום, ואמר לו: "למה תתפלא? אספר לך מעשה שהיה, במה זכיתי לך". כך סיפר: "מיום הגיעי למצוות נאלצתי לעמול לפרנסתי. פתחתי דוכן והרווחתי פרוטות. הוצאתי כדי מחייתי, וכל פרוטה שחכתי שמרתי בכלי חרס. לימים שכרתי חנות ופרנסתי שפעה. כל יתר רווחי מצא דרכו לכד החרס בפאתי החנות, עד שכמעט ועלה על גדותיו. אמרתי לעצמי: 'הממון שבכד יהיה בעז' להשאת צאצאי'."

האימאם הגיע יום אחד מטעם השולטן לגבות מיסים. הנכרים באו אליו וקבלו בפניו, שכל מסחר הכפתורים והרקמות בידי היהודים. הם העלילו, שמעלימים מיסים. הממונה האמין לדיבה, והוציא צו האוסר על היהודים לעסוק במלאכה זו. גם עלי נאסר להמשיך במלאכה. לעצמי לא דאגתי. ידעתי כי כד החרס מלא וגדוש. אמלא את החנות שלי בסחורה אחרת, וארוויח למחייתי. אבל מאתיים משפחות התפרנסו ממשלח יד זה, ביניהם משפחות של אלמנות ויתומים.

מיד לבשתי בגדי שבת. נטלתי את הכד הגדוש מטבעות. הלכתי לשכונת שייך יברק. עליתי למעונו של האימאם וביקשתי לשוחח עימו. כשהגעתי לפניו, הנחתי לרגליו את הכד. הוא נשא את עיניו ושאל: "מה זה?" אמרתי: "כל חסכוני". הוא שאל: "מה מבוקשך?". עניתי: "מאומה. ביקשתי רק להזכיר למעלתך את הפתגם: 'קטע אל רקאב, ולא קטע אל רזאק' ("כרות את הצוואר, ואל תכרות את הפרנסה!")."

"למה כוונתך?" האימאם חקר. אמרתי: "אדוני המושל, מוכר כפתורים אני, ותופר לולאות כמו שעיניך רואות, יש לי חסכוניות, ויכולתי להסב את פרנסתי ולהתכלכל בכבוד, אבל בגזרתך הותרת משפחות רעבות, אלמנות ויתומים חסרי כל! תיקח את מתנתי ועתירתי לפניך, ותבטל את הגזרה!".

הזהב הנוצץ או הדברים היוצאים מן הלב פעלו את פעולתם. הגזירה בוטלה ולמאות משפחות היתה הרווחה והם יכלו להמשיך ולהתפרנס. אמר הרב: "עתה, הכול מובן. המקיים נפש אחת, כאילו קיים עולם מלא. מה רבה זכותו של מי שקיים נפשות כה רבות, בהקריבו את כל חסכוניותו!!!". (לקדושים אשר בארץ)

פְּרִנְסָה מְשָׁמִים

ראמים. הוא יכול להשפיע עלי שפע גדול של פרנסה, גם כאשר יש עוד חנות בגדים לידי."

"אנחנו אומרים שלוש פעמים ביום: 'פותח את ידיך- ומשביע לכל חי רצון'. בורא עולם הוא זה שמשביע לכל חי כולל בעלי חיים שהוא זן אותם."

"מספר ימים עברו והתברר גודל הנזק. בעל החנות המתחרה הביא מהספקים שלי את אותם הבגדים בדיוק, שאני מכרתי בחנות שלי."

"אכן כפי שצפיתי, הרגשתי ירידה גדולה בהכנסות של החנות. הקונים התחלקו ביני לבין החנות החדשה. בגלל הזמן שהתפנה לי, יכולתי לחשוב, כיצד אוכל להגדיל את הכנסתי מעסק צדדי."

"מיד עלה בדעתי שאולי אוכל לשמש כשדכן. אם אצליח בעז"ה לשדך, אוכל לקבל 'דמי שדכנות'. חשבתי ואימצתי את מוחי. כמה רעיונות לשידוכים עלו בראשי."

"התחלתי להתעסק בשידוכים בזמני הפנוי. ב"ה הצלחתי מעבר למצופה וכמה זוגות באו בברית הנישואין כבר באותו החודש."

"בסוף החודש ראיתי, שאכן החנות הרוויחה הרבה פחות מכיוון שפחות אנשים נכנסו אליה. למרות זאת, בסך-הכול יש בכיסי את אותו סכום כמו מקודם. מה הנפקא מינה, אם הפרנסה היא מהחנות או משידוכים? העיקר מה שנכנס לכיסי."

"עברו מספר חודשים והחנות שלידי, שנפתחה בקול רעש גדול, נסגרה בקול ענות חלושה. ניהול עסק אינו דבר פשוט כלל ועיקר - רווחיות העסק נגזרת מגורמים רבים כולל ההוצאות האדירות, שיש בשכירות הנכס, תשלום עבור עובדים וכיו"ב."

"חשבתי לעצמי, שכעת אחזור למעמדי, אבל יש לי כבר עוד עסק של שידוכים. אולי ארוויח כפול. מה אומר ומה אדבר, מאז שהחנות נסגרה והקונים חזרו אלי, לא הצלחתי לגמור אפילו שידוך אחד!"

"למרות שניסיתי, ולמרות שההצעות היו טובות כמו מקודם. כך גזרה חוכמתו יתברך וההצעות לא הבשילו לידי גמר. הרגשתי בחוש, שפרנסה היא מהשמיים. לא משנה איך מסבב הסיבות יסובב זאת, מה שמובטח לי בראש השנה, יבוא אלי או מהחנות או משידוכים."

"הרגשתי, שהחנות שנפתחה ונסגרה, היתה בדיוק בשבילי. כך למדתי פרק בביטחון בקב"ה, שהפרנסה לא מגיעה מהסוס."

להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך 'ווי העמודים'. יש בו כדי להזכיר לנו כי הפרנסה היא משמיים. צריך לזכור זאת ולא לשכוח, מכיוון שלעיתים האדם עלול לחשוב חלילה, כי בעל הבית הוא זה שמפרנס אותו או העסק שברשותו וכיו"ב - ולא בורא עולם. ולהלן הסיפור מפי בעל המעשה:

"יש לי חנות של בגדים באחת הערים. אנשים רבים נכנסים לחנות וברוך השם הרווחים בהתאם. כך פרנסתי את משפחתי בכבוד."

"יום אחד, היגעתי לחנותי, וראיתי שכמה חנויות לידי משפצים חנות אחת. עברו כמה ימים וראיתי שמניחים שלט גדול בכניסה לחנות המשופצת - 'חנות בגדים'."

"הבנתי, שאדם אחד כנראה ראה את הצלחתי והתרשם, כי באמצעות חנות בגדים אפשר להתפרנס היטב. הוא החליט לפתוח חנות בגדים."

"בהתחלה כעסתי מאוד על בעל החנות. הוא לא מצא מקום אחר? הוא החליט לפתוח חנות דווקא ליד חנותי? הרי ברור שבמצב כזה, פחות אנשים יכנסו לחנות שלי וההכנסות ירדו."

"אבל מיד התאוששתי וחשבתי בליבי: הרי אנחנו יהודים מאמינים בני מאמינים. בשביל מה התפללתי בבוקר, כדי לחשוב שפרנסתי מגיעה מהחנות? הרי ברור, שהקב"ה הוא זן ומפרנס, ולא החנות מביאה לי פרנסה."

"האם יש, חלילה, לבורא עולם מגבלות ואינו יכול לשלוח לי פרנסה, כאשר יש עוד חנות לידי?! הרי יכול הוא להשפיע על שנינו שפע עצום של פרנסה מידו הרחבה והמליאה. אם כן, מדוע עלי לדאוג?"

"בנוסף מזכרתי בסיפור שהתרחש עם הצדיק רבי ישראל מאיר הכהן, ה'חפץ חיים' מראדין. פעם אחת בא אליו עגלון אחד ובכה ללא הרף. הוא סיפר, שהסוס שלו מת, וכל פרנסתו היתה בזכות הסוס. עכשיו, שאינו יכול לקחת אנשים בעגלה, מאין תהיה לו פרנסה?"

"השיב לו מרן ה'חפץ חיים': 'אכן עליך לבכות הרבה. לא על העובדה שהסוס מת, אלא על כל השנים האלו שחשבת, שפרנסתך באה לך מהסוס ולא מאת בורא עולם. מאחר וכך אתה חושב, אזי אין לי עצה להושיע אותך, כי כשהסוס מת, אז ממילא אכן אין לך פרנסה!'"

"חשבתי לעצמי, האם אני חלילה רוצה להיות כמו אותו עגלון שוטה, שחושב שהסוס מביא לו את הפרנסה? האם החנות מביאה לי את פרנסה?"

"הרי בורא עולם הוא זה, שזן ומפרנס מביצי כינים ועד קרני

לע"נ	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתי בן אסטריא טאון זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אביבה בת איירין ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	נעימה בת גורג'ה ע"ה	צדיק חכם בן חזלה ז"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
דב בן יצחק ז"ל	חי זיזי בן קלרה ז"ל	דוד בר חסיבה ז"ל	דוד בר חסיבה ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	חווה בת יעקב צבי ע"ה	חווה בת יעקב צבי ע"ה
סלים בן פרחת ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה	יצחק יצקן בן רחל ז"ל	יצחק יצקן בן רחל ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה	ברכה בת מרדכי ע"ה
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה	יעקב בן נעמה ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מישא אסתר בת זרה ע"ה	דוד יצחק בן פרחת ז"ל	שרה בת מורברי רחל ע"ה	שרה בת מורברי רחל ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל	גורג'ה בת נעימה ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	אלון בן סעדה ז"ל